

її, щоб люди не збиткувалися, та так собі жили. Але Йосиф сам був бідний, то жпло і боження між ними в бідноті. в злиднях вросло. А як вийшли йому літа таї наука дала ся, то він зі свого розуму великого божого давай голоту, мужиків, хлопів усяких бунтувати, почав з церков поців виганяти, казав, щоб податків не платили цареві, щоб від панів більшої платні домагались за працю і так заковернув народом, що уже жандарі боють ся підступити, нічого зробити не можуть, податків здерти не можна, хліб панський незбираний стоїть, раді-б вони того Ісуса Христа арештувати, так і приступити до нього трудно, бо сила народу за ним ходила, не дадуть арештувати. А чим далі, то все для поців і для панів гірше, бачуть вони, що неперелив-ки уже, підкупили ученика його, Юду, щоб видав їм Ісуса, коли він буде на самотині Богу молитись. Так і зробили. Вхопили Ісуса, а народови поставили горілки, та вина усякого: не народ могорич, пють хлопів, гуляють, та свого заштитника пропивають. а він святий уже на хресті мучиться. Повісили його на хресті, обставили жандарями, та лякають хлопів, показуючи на рознятого: дивіть ся, мовляв то сякі-